

Варна, 7. VII. 1926.

Телефонъ № 435.

№ 1.

БЮЛЕТЕНЪ

НА

ЛОВНОТО ДРУЖЕСТВО „СОКОЛЬ“

ВАРНА

Излиза споредъ нуждитъ.

ВАРНА

Печатница и Хромолитографи „Просвѣщение“

1926

ПОКАНА № 6

гр. Варна, 7 юлий 1926 г.

До г. г. членоветъ ловци на Варненското Ловно Д-ство „Соколъ“.

Другарю ловець,

Въз основа чл. 13 отъ Устава на организацията ни, Н-вото въ заседанието си отъ 2 тогъ взе решение да Ви покани на извънредно общо събрание, което свиква на 25 юлий 1926 година въ Юнашкия салонъ, точно въ 7 часа преди обѣдъ при

дневенъ редъ:

1. Докладъ на делегатитъ на IX редовенъ ловенъ конгресъ и за дейността на сжция.
2. Разни.

Всички градски ловци сж длъжни да присъствуватъ на това събрание съгласно чл. 21 отъ устава. За неявяване безъ уважителни причини, съгласно чл. 69 отъ сжция, ще се налагатъ съответнитъ глоби. Уважителнитъ причини трѣбва да бждатъ представени писмено и то въ срокъ най-късно до 2 седмици следъ събранието. Желателно е да присъствуватъ и селскитъ ловци.

Забележка. Ако до единъ часъ следъ определеното за събрание време, не се явятъ нуждното число членове, то събранието съгласно чл. 19 отъ устава ще се счита законно и ще се открие, независимо отъ числото на явилитъ се членове.

Отъ Настоятелството.

Варненски Окръженъ Ловенъ Съветъ.

На 26 май 1926 год., съгласно чл. 32 отъ „Закона за лова“, Варненския Окръженъ Ловенъ Съветъ се събра на заседание по изработване мѣроприятіята за уредбата на Варненското Окръжно Ловно Стопанство въ духа на закона. Нека членоветъ ловци обърнатъ внимание на обстоятелството, че решенията на тоя съватъ сж *задължителни* за всички дружества въ Варненски Окръгъ, а така сжщо и за всички членове ловци на тия дружества. Решенията, съ които на първо мѣсто трѣбва да се запознаятъ членоветъ, сж следнитъ:

1. Опредѣли районитъ между Варненското, Провадийското и Старо-Орѣховското Ловни Д-ства относно членството, както следва:

а) Въ района на Провадийското Ловно Д-ство влизатъ всички населени пунктове на Провадийската Админ. Околия съ изключение на селата Куванлъжъ и Горенъ-Чифликъ.

б) Въ района на Старо-Орѣховското Ловно Д-во влизатъ следнитъ села отъ Варненската и Провадийската Админ. Околии: Старо и Ново-Орѣхово, Дервишъ Мюсюмъ, Горенъ и Доленъ Чифлици, Гебешъ, Джаферъ, Айваджикъ, Ходжакъой, Челебикъой, Денизкъой, Арнаутларъ, Фъндъклий, Аптикъой, Курукъой, Данагъозъ, Бѣла, Петра, Айла, Ясжбашъ, Чокекъ, Круша, Бейджиолу и Куванлъжъ.

в) Въ района на Варненското Ловно Д-во влизатъ всички останали населени пунктове отъ Варнен. Админ. Околия.

2. Забранява се биенето на яребицитъ северно-източно отъ гр. Варна въ всички мѣстности подпадащи *въ дълго* отъ следната линия: начиная отъ морето (презъ входа на морската градина), презъ града — ул. Владиславъ по протяжение на шосето Варна—Добричъ до ромънската граница и отъ тамъ по самата граница до морето, за срокъ отъ три години, начиная отъ 1 септемврий 1926 година.

3. За срокъ отъ три години начиная отъ 1 августъ 1926 год., обявяватъ се забранени за бивне на въскакъвъ видъ дивечъ, мѣстноститѣ находящи се въ районитѣ на Провадийското и Старо-Орѣховското ловди дружества, а именно:

А) Въ Провадийския ловень районъ.

а) Иланъ баиръ съ нивята и Султанларската чука до ж. п. линия, северно до Тестеджийския пѣть и южно до ж. п. линия и цѣлата мѣстность съ лозята Коджа-тепе.

б) „Ерекъ-Чешме“ — пѣтя на село Добрина презъ нивята край чешмата „Ханъмката“, край с. Добрина право Еминдеребаши по продължение презъ Фий-тарла до с. Ески-Арнаутларъ. Северно отъ с. Ески-Арнаутларъ по пѣтя презъ с. Дерекъой до источнитѣ канари на гр. Провадия и до „Ерекъ-Чешме“.

в) Северно Шереметски ниви край полето до Каджкъойската гора, западно — Емешень-гьолджу, Бозалжкъ-енде; Южно: течението на буюкъ-дере до Кирова трапъ; Источно: Главата на малкото Буюкъ-дере, ташлж гечигъ, малкия гиуджакъ и плета на шереметскитѣ ниви.

г) Сандъкчийската общ. гора при граници: Ярамоза, Ешилъ-гьолджукъ, Акъ-топракъ, Юлакъ-токатъ, Потрушанското землище — Баа-аркадж.

д) Мѣстноститѣ отъ Дели Хюсеинското землище: „Теребешъ“, „Каджа-баиръ“ Дюз-меше-кайрякъ съ граници: „Таш-бурунъ“, „Дерин-хендекъ“, „Курт-гьолджукъ“, „Бакаджакъ“, Кара-Хасанъ, Дели-таши и по течението на р. Луда Камчия до с. Дели-Хюсеинъ Махле.

е) Источно по течението на Фете-къойската рѣка, Сарж Хюсеинъ Кюпрюсю, рѣката „Ана-дере“ съ точки: Одуны кюпрюсю, Болджи-Дерменъ, Башъ-Бунаръ по пѣтя за с. Черковна и с. Кривня.

ж) Землището на с. Арапларъ, Бурханларъ и с. Къзлджиларъ при граници: Пѣтя отъ с. Бурхан-

ларъ за с. Къзлджиларъ, селото Къзлджиларъ, пжтя отъ с. Къзлджиларъ за с. Бурханларъ.

з) Землището на с. Караджа-отъ, Пунарлий, Касъмларъ при граници — Северъ: Арапларски ниви; Изтокъ: село Караджа-отъ и шосето отъ Караджа-отъ за Провадия до рѣката „Суха рѣка“ (Янак-дере); отъ Югъ: рѣката Суха рѣка; Западъ: Пжтя за с. Касъмларъ презъ с. Пунарлий край арапларската държавна гора до седмата точка — арапларскитѣ ниви.

и) Забранява се биенето на сърни за 2 години въ цѣлитѣ граници на държавната гора „Коджа-Балканъ“.

Б) Въ Старо-Орѣх. Ловенъ районъ:

а) Забранява се биенето на всѣкакъвъ дивечъ въ тая часть отъ държавната гора „Лонгоза“ лежаща источно отъ „Старата рѣка“ включително и Бозазския чаиръ до морето за срокъ отъ 2 години.

б) Забранява се биенето на сърни въ цѣлия районъ на Старо-Орѣх. Ловно Д-во за срокъ отъ 2 години.

4) Въ свързка съ чл. чл. 44, 45 и 46 отъ Закона за Лова за предстоящата ловна година се разрешава продаването *само на прелетния дивечъ* и то по начинъ указанъ въ чл. 44 отъ Закона, на цени както следва: За пжтпджжкъ — 10 лв.; за гургулица — 5 лв.; за бекасъ — 30 лв.; за патица — 20 лв.; за гжска — 40 лв. и за гжлабъ — 5 лв.

5) Съгласно чл. 43 отъ Закона за лова, всички дружественни членове ловци за ловната 1926/27 година сж длъжни да убиятъ преденъ дивечъ както следва: 10 броя гарги, гарвани, врани, или 5 свраки, или 2 сокола, или 2 сойки, краката на които да представятъ на д-вото. Нека да се има предъ видъ, че за неизпълнение на това постановление на закона, ще се прилага забележката къмъ чл. 90.

6) Забранява се биенето повече отъ 2 заяка при едно излизане на ловъ, но желателно е обаче само единъ. (чл. 86 отъ Закона).

7) Съ цѣль запазване бременнитѣ и малки зайци, забранява се воденето вънъ отъ населенитѣ мѣста гончиви кучета било подъ предлогъ на разхождане и пр. начиная ежегодно отъ 15.III. до 1.VIII.

8) Задължаватъ се всички членове ловци да водятъ точна и добросъвестна статистика за убития отъ тѣхъ дивечъ. Нека всѣки помни, че ловната статистика е тѣсно свързана съ стопанисването на дивеча въ окръжи и че тя не се иска за нѣкакви облагания съ данѣкъ, както мнозина наивни другари си обясняватъ това задължение.

Р а з н и.

1) Въ връзка съ новия законъ за лова таксата за ловния билетъ за настоящата ловна година ще бжде заедно съ всички вноски 405 лв. Тая сума произлиза отъ: ловенъ билетъ съ маркитѣ — 210 лв.; списание „Ловець“ — 40 лв.; за издръжка на Управ. Съветъ—10 лв.; членски вносъ—60 лв.; посмъртна каса—20 лв.; ловенъ домъ—10 лв.; окръжна управа—10 лв.; ловни надзиратели—40 лв.; статист. таблица—5 лв. или всичко — 405 лева.

2) Въ скоро време ще започне издаването на ловни билети. Нека всички ловци побързатъ и се снабдятъ съ такива день по-рано, съ което ще улеснятъ себе си относно редовното получаване на списанието, а така сжщо и Д-вото относно работата му. Членството трѣбва да бжде подновено до 1-й октомврий т. г. защото на закъснѣлите членове съгласно чл. 71 отъ Устава, ще се налага глоба за закъснение въ размѣръ 20 лв.

3) По II наредба отъ правилника за вътрешния редъ на Ловната Организация, всички членове ловци сж длъжни да се снабдятъ съ билети за право-владение на ловнитѣ си кучета. Д-вото е канило

нѣколко пѣти членовеѣ си, обаче малцина сж сторили това, особно ловците отъ селата. Таксата на билета заедно съ маркиѣ е 8 лв.

Предупреждаватъ се за последенъ пѣтъ всички членове: ловци да се снабдятъ съ билети за кучетата си: начиная отъ 1.VIII. т. год. Ловните надзиратели презъ време на ловъ ще провѣрватъ билетитѣ и ще отнематъ кучетата отъ тия членове, които не притежаватъ билети за тѣхъ.

4) Съ покана № 149/1926 г. е съобщено, че къмъ тазъгодиш. ловни билети, както и за въ бждеще, ловците ще трѣбва да представятъ и единъ свой портретъ, който да бжде ясенъ и да отговаря на възрастта на ловеца. Нека се знае, че безъ портретъ билети не се издаватъ.

5) Въ дружеството се получаватъ следните списания: „Ловецъ“, „Ловна-Просвета“, Български Туристъ“, „Природа“, френско списание „Le chasseur Français“, както и френския ловенъ сборникъ „La chasse moderne“, отъ които ловците могатъ да се ползватъ. Намиратъ се сжщо и разни каталози за пушки и ловни материали отъ чужди фабрики.

6) Дружеството разполага съ доброкачествени гилзи марка „Вулканъ“ 12 и 16 калибръ, както и съ капси за тѣхъ, а така сжщо и съ черъ европейски барутъ.

7) За да могатъ членовеѣ да се снабдятъ съ ловна униформа, Н-то е направило порѣчка на платъ, който наскоро ще бжде доставенъ и ще се продава на членовеѣ ловци по 290 лв. метъра на разсрочка при условие: $\frac{1}{3}$ отъ стойността се внася при получаването, а останалитѣ $\frac{2}{3}$ ще се внасятъ въ двуме-сеченъ срокъ, срещу полица съ одобрени порѣчители отъ Н-вото. Достигнато е споразумение между шивачитѣ-ловци Ал. Вълчановъ и Иосифъ Кермекчиевъ за ушиването на костюма по 600 и 500 лева. А формената шапка ще се шие отъ Н. Славчевъ шапкаръ срещу лв. 60.

8) На 26, 27 и 28 юний въ гр. Плевенъ се състоя IX Редовенъ Ловенъ Конгресъ, решенията на който ще се докладватъ въ събранието, което се свиква на 25 того. Въ резултатъ отъ произведенитѣ избори се провъзгласиха избрани за *Управителенъ Съветъ на организацията*: *Председателъ*: Д-ръ Ив. Янковъ, *Членове*: Хр. Бошковъ, Полк. Филиповъ, Д-ръ М. Тиховъ, С. Н. Гуговъ, Юл. Милде, Ив. Байдановъ, П. Георгиевъ; *Запасни*: Ал. Кръстевъ, Д. Харалампиевъ, Гр. Кантарджиевъ; *Контролна комисия*: С. Купенковъ — София, В. Кутинчевъ — Враца; Коста Янковъ — Варна; *Запасни*: Г. Василевъ — Бургазъ, Янко Димитровъ — Плевенъ.

9) Умоляватъ се всички ловци, които иматъ познати ловци-чужденци, или ловци, които си взематъ билета за ловъ направо отъ Околийското Управление, да имъ съобщатъ да се явятъ въ канцеларията на Д-вото, за да имъ се дадатъ наставления за новата ловна година, съ цѣль да се избѣгнатъ евентуалнитѣ неприятности.

10) Дружеството е доставило ловни значки въ миниаторъ, приспособена като игла за пробождане, оксидирана, сребърна или бронзово, които струватъ: сребърната по 20 лв., а бронзовата по 15 лв. Желателно е тая значка да се носи всѣкидневно отъ членоветѣ ловци, за да манифеситраме живота на Д-вото.

11) Всички другари ловци, които видятъ или чуятъ, че въ улицата имъ има бѣсни кучета, веднага да съобщаватъ въ канцеларията на Д-вото.

12) Телефона на дружествената канцелария е № 435. На председателя г. А. Маноловъ № 183. На подпредседателя г. Ив. Николовъ № 301.

Къмъ ловцитѣ.

На 21 м. м. (Св. Духъ) Д-вото ни, съвмѣстно съ Археолог. Д-во, отпразднува на върха „Джанаваръ-Тепе“ патрония си празникъ при много хубаво

време. По тоя случай Д-вото ни поздрави Негово Величество Царя съ следната телеграма:

Царя — София.

„По случай патрония празникъ на дружеството приветствуваме нашия Височайши Другарь, пожелаваме щастие да закриля Ваше Величество. На слуга!

Председателъ Ловното Д-во Маноловъ.

На която се получи следниятъ отговоръ:

„Маноловъ — Председателъ Ловното Д-во Варна: Тръгнатъ отъ любезнитъ приветствия по случай патрония Ви празникъ благодаря сърдечно Вамъ и на варненскитъ ловци, като Ви изпращамъ моя колежиякъ поздравъ на слуга — Царьтъ“.

При стечение на многохиляденъ народъ, надъ гроба на нашия приятелъ, покойния заслужилъ археологъ дѣдо Хер. Шкорпилъ, се отслужи панахида, а при основитѣ на стария християнски храмъ благодарственъ молебенъ, после които Председателя на Д-вото г. Ал. Маноловъ произнесе следната рѣчь

Почитаеми гражданки, граждани, другари отъ Археолог. Д-во и другари ловци,

Тукъ, подъ покрива на величествената майка природа, въ основитѣ на единъ отъ най-старитѣ български храмове, гдѣ нашитѣ предѣди, може би и великия ни Царь Борисъ, който донесе най-мощния духовенъ подемъ на племето ни — християнството, сж възнасяли топли молитви Господу за облекчение на своята душа и за укрѣпване на българския имъ духъ, се събрахме да се помолимъ и ние, да дарува Господъ разумъ на народа ни, сговоръ между роднитѣ братя, воля и духъ на българското племе, що стария ни Царь Аспарухъ, основателя на Българското Царство, е носилъ въ великост си и кораво сърдце.

Събрахме се да се помолимъ, што устрема напредъ, себеотрицанието и храбростта, обичьта къмъ родината ни и човешкия напредъкъ, що носиха тия, които увенчаха българското чело съ слава

подъ Одринъ, Булаиръ, Тутраканъ и още много и хиляди подобни имена, да не ни оставятъ никога, за да живеемъ винаги съ вѣрата за по-добро бъдеще, за да не ни овладѣва отчаянието, както никога не се отчаяха и великитѣ български дѣца: Пайсий, Ботевъ, Левски, Генералъ Колевъ, Генералъ Тошевъ и поета ни дѣдо Вазовъ.

И действително, погледнете отъ тоя красивъ връхъ българското Черно Море, това хубаво българско Девненско Езеро, тия жълтеющи се ниви, плодъ на здравитѣ български мишци и Божията благодать, тоя нашъ красивъ и хубавъ градъ Варна съ своето българско пристанище, изидано отъ българския гений — родния инженеръ, механикъ и работникъ, гдѣ гордо на българския корабъ се развѣва националното знаме, подъ командата на родния морякъ; пренесете погледа си още по-далечъ — къмъ многострадална Добруджа, тая чисто българска земя — не сж ли достатъчни тия имена за да ви извикатъ за велики подвизи и дѣла.

Ти, Българино, гордей се съ своя народъ и своето минало, ти не си последния на тоя свѣтъ; имай вѣра въ себе си, не забравяй обичьта къмъ татковината си, не се влачи подиръ чуждъ умъ и чуждо злато, презирай предателитѣ.

Ти, който си наученъ съ трудъ и потъ на челото, като пчела, денемъ и ношемъ да изкарвашъ своя коравъ хлѣбъ, не мечтай за суетни блага и въздигни отечеството си като най-скупата, най-драгоцената твоя съкровищница. Не забравяй завета на твоитѣ предки и на тия, що за тебъ умрѣха.

Но тукъ, граждани, тукъ до насъ, почиватъ останкитѣ и витае духътъ на нашия старъ другаръ — учения български археологъ дѣдо *Херминъ Шкорпалъ*, който зарѣзалъ въ младици хубавата си родна Чехия, дойде въ нашата още тогава първобитна среда, прегърна българското сърдце, обикна нашата родина, копа се изъ най-затѣнитѣ ѝ краища, рамо до рамо съ своя заслужилъ братъ — нашия дру-

гарь г. Карлъ Шкорпилъ, който имаме честъта да бжде нашъ съгражданинъ и сега да е между насъ, за да разкриятъ тъмнитъ страни на нашето минало и да докажатъ на свѣтътъ, че българитъ сж били действително великъ народъ и че сж имали минало и родъ, както е казалъ дѣдо Паисий.

Тия братя станаха по-българи отъ българитъ не току така, а защото великото имъ славянско сърдце показва, кждѣ тупти правдата и че българския народъ е обладанъ отъ ценни качества и голѣма духовна мощъ. Тѣ намериха почва и оставиха своето благодатно семе.

Нека всички си снемемъ шапки и въ паметъ на обичания отъ насъ нашъ учителъ *дѣдо Херманъ Шкорпиалъ*, незабравимия другаръ на Варненскитъ ловци, който учеше винаги насъ—младитъ що е родна хубостъ и що е роденъ кжтъ и за покойнитъ наши другари: Ангелъ Данчевъ, Георги Самсаровъ, Стефанъ Леоновъ, Георги Градевъ, Иванъ Койчевъ и др., кажемъ вечна имъ паметъ и благоговейно изслушаме „Коль Славенъ“.

Нека всички събрани тукъ вдигнемъ високо шапки и извикаме българското мощно „ура“ за нашия пръвъ другаръ ловець — младия и симпатиченъ българинъ — *Царъ Борисъ III*, за майка *България*, за Българския народъ, за успѣха на Варнен. Археологическо и Ловно Д-ство, за процъвтвяването на гр. Варна и близкия ни кварталъ „Сесъ-Севмесъ“ и за нашия заслужилъ другаръ г. Карлъ Шкорпилъ „ура“!

Следъ като въздуха бе огласенъ отъ гръмогласно „ура“ и полагане венци на гроба на покойника, тържествено бѣха дадени залпове отъ варненскитъ ловци, следъ което праздненството се премѣсти отъ разкопкитъ — на голѣмия върхъ „Джанаваръ“.

Тамъ подъ звуковетъ на музикантския хоръ на 8 п. дружина продължи веселието до вечерята, произведоха се състезателни стрелби за знаменосецъ на д-вото съ награди.

За знаменосецъ се провъзгласи члена ловець г. Коста Паница, който ведно съ знамето получи една ловджийска раница, а за асистенти ударилите най-много по редъ, следъ знаменосеца, топки, а именно: Георги Б. Бъчваровъ и Георги Джамбазовъ, които получиха награди: 100 гилзи и поводникъ за куче.

Въ 8 часа вечерта празненството при общо задоволство отъ изхода му, бѣ прекратено.

Настоятелствата на дветѣ дружества считатъ за свой приятенъ дългъ да благодарятъ за другарското участие по уредбата на празненството по ходатайство на гл. комисия на членоветѣ ловци: З. Канарски, Иос. Атанасовъ, Ив. Ж. Ивановъ, Г. Николовъ, Г. Трайковъ, Р. Мандовски, Георги Бъчваровъ, Сава Б. Момоловъ, Н. Стояновъ, Н. Рандевъ, Д. Апостоловъ, И. Астаржиевъ и др. и се надѣватъ, че и за въ бждеще те ще полагатъ не по малко трудъ за преуспѣването на тая красива и скъпа за д-вата мѣстность — плодъ на който трудъ е съществующия вече при д-вата фондъ „Джанаваръ-тепе“.

Ив. Николовъ.

Ловната форма и нейното значение.

За нейната употреба и значение не малко се е писало и пише, но за голѣмо съжаление, по редъ причини и до днесъ не е въведена задължително въ организацията ни.

Днесъ обаче, при тая стопанска криза немислимо е нейното задължително въвеждане, поради последицитѣ отъ дългитѣ войни, отъ които безспорно се чувствително засѣгнати болшинството отъ нашитѣ другари ловци — хора съ незавидно материално положение.

При все това, като че ли се изминаха и годинитѣ на народни бедствия, следъ които неминуемо ще трѣбва да следватъ по-добри дни и едно бързо

повдигане съзнанието въ народа къмъ обичѣта на родното е крайно необходимо.

Ние виждаме какъ бърже се зараждатъ редъ спортни и родолюбиви организации, които работятъ съ всички сили въ това направление, въ основата за преуспѣването и напредъка на които сж поставени безспорно дисциплината и уважението между членоветъ имъ. А като помощникъ въ това направление и нашата организация ще трѣбва да поднесе своята дань.

И ловната организация — една отъ най-старитъ въ родния спортъ, носителка на тия идеи, не може да не бжде въ първитъ редове, защото съ ловния спортъ ние се стремимъ да изучимъ и обикнемъ чрезъ природата — родината.

А като една отъ най-старитъ организации, наредъ съ организацията на юнацитъ, която по своята дисциплина и дейность прави честь на България, наредъ съ другитъ, не трѣбва и ние да останемъ назадъ. — И за да бждемъ по-полезни, както на себе си, си, така и народу, за да бждемъ още по-добре гледани отъ общество и власть, трѣбва да излеземъ отъ нашето пасивно положение, като за това се форменно обзаведемъ, екипираме и най-главно въведемъ дисциплина и уважение помежду си. Ето кждъ именно се крие нуждата отъ постепенно въвеждане форменното облекло въ организацията ни и за която трѣбва да се грижимъ всички.

Кажете ни, коя спортна организация нѣма форма? Вѣрно е, въпроса за днешнитъ времена е малко труденъ, както споменахме по-горе, но затова пъкъ постижимъ при добро желание, а особено за другаритъ ловци, които не сж материално зле, а такива измежду ни не липсватъ и къмъ които особно апелираме да се погрижатъ и сторятъ нужното, та да дадатъ съ това гласъкъ въ организацията ни.

Малко повече внимание върху тоя тъй важентъ организационентъ въпросъ и ние ще постигнемъ, сигурни сме, добри резултати.

Нека се явимъ съ внушителна група ловци въ форменно облекло и добра екипирани, наредени ведно съ другитѣ спортни организации, при народни тържества.

Нѣма ли да трепнатъ, другари, вашитѣ сърдца, нѣма ли очитѣ ви да се облеятъ съ сълзи на умиление?

Какво впечатление бихте направили на обществото и съ какво око би било погледнато ловното ни дружество, когато то се яви напр. съ своитѣ искания предъ власть, или за морална подкрепа предъ обществото?

Вѣрваме, че измежду насъ има ловци, които сж имали случай да видятъ въ други градове формено облечени и строени ловни дружества и сж направили разликата между тѣхъ и нашето дружество, при последната ни манифестация на патронния ни празникъ.

Па и тия, които не сж имали случай да видятъ други, нека веднага направятъ сравнение въ сжщата манифестация, между различно облеченитѣ ловци и редоветѣ на взелите въ наша честь участие войскава часть и сиваути.

Не бива да си правиме илюзии и нека си кажемъ истината, че часть отъ обществото е непосветено върху цѣлитѣ на ловния спортъ и има превратно мнение за ловеца, мнение безспорно несправедливо, което за да се премахне, ще трѣбва и ние да излѣземъ предъ свѣта съ нашитѣ стройни и дисциплинирани редове.

Настоятелството ни се е погрижило и взело решение да достави въ най-скоро време платъ за формено облекло и ще даде всички възможни улеснения на другаритѣ ловци, да се снабдятъ съ форма, които отъ своя страна, нека съзнаятъ нуждата отъ нея и не пожалятъ скромнитѣ си средства.

Нека това организационно начинание даде гласъкъ въ съзнаниета на другаритѣ ловци къмъ задълженията имъ спрѣмо дружеството, на което пред-

стоятъ да реализира съ общи усилия, редъ мероприятия отъ культурно естество.

И така стѣгнати, нека при първи случай и ние застанемъ въ редоветѣ на роднитѣ ни спортни организации, чрезъ което ще покажемъ нашата дисциплина и мощь.

Прочее НА СЛУКА!

Апелъ. Молимъ другаритѣ ловци отъ Варненското, Провадийското и Старо-Орѣховското Ловни Дружества да подкрѣпятъ „Ловния ни Бюлетинъ“ съ донасяне въ канцеларията на д-вото на малки сведения за състоянието на лова въ окрѣга ни, ловни произшествия, кратки статии, мнения и др.

Надѣваме се, че бюлетинъ № 2 ще може вече да излѣзе като „Бюлетинъ на Варненската Окрѣжна Ловна Управа“.

НА СЛУКА.

Г-нѣ

Т У К Ъ